

A fővárosi kerületek sorrendje

A REPUBLIKON INTÉZET ELEMZÉSE

A fővárosi kerületek közül egy, az áprilisihoz hasonló szerepléssel a baloldal öt-hét helyen tudna győzni: a legesélyesebb kerületek az újrainduló baloldali polgármesterek városrészei. Jó eséllyel indul még a baloldali jelölt azokon a helyeken is, ahol a korábbi választásokon jól szerepelt és nem regnáló polgármesterrel kell versengenie. Egy ennél jobb szereplés nyolc-tizenhárom kerületekben jelenthet sikert: de ehhez az április eredményeknél is nagyobb erőfeszítés kéne a baloldali pártoktól.

A Republikon Intézet ezúttal a budapesti kerületeket rangsorolta: szakértői becslésünk a korábbi választási eredményeken alapul, ám számos olyan hatással kombináltuk az áprilisi és májusi sorrendet, ami számottevően módosíthatja, mely párt jelöltje tud győzni. E rangsor többek között figyelembe veszi az indulók politikai múltját (regnáló polgármester, korábbi kerületi vezető), a kerület politikai erőviszonyait és a baloldali-ellenzéki tárgyalások során kialakított álláspontokat egy-egy kerület támogatásáról. Mindezen szempontok azonban nem számszerűsíthetőek, ezért is beszélünk szakértői becslésről. A sorrend tehát nem automatikus, sokkal inkább kerület-csoportokról beszélhetünk: a lista elején lévő kerületeket a baloldali szinte biztosan meg tudja nyerni, míg a rangsor végén szereplő kerületekben lényegében nincs esélye.

A leginkább nyerhető kerületnek a jelenleg is szocialista polgármester vezette 13., 19. és 20. kerületet tekintjük - azzal együtt is, hogy utóbbi az országgyűlési és Európai Parlamenti választáson egyébként csak a 11-12. legerősebb kerülete volt a baloldalnak. A regnáló polgármester hatása ugyanis várhatóan kompenzálja a néhány pontos hátrányt. Szintén nyerhető kerületnek számít a 4. és a 14. kerület is: mind az idei két választás, mind a jelöltek személye alapján. Számításaink szerint egy áprilisihoz hasonló baloldali eredménnyel a 10. és a 21. kerületben is győzhet baloldali polgármester.

Rangsorunk 8-9. helyén két olyan kerület áll, ahol a baloldal jelöltje 2010 előtt polgármester volt, és négy évvel ezelőtt önálló indulással is igen jó eredményt ért el: a 15. és a 9. kerület ezért került némiképp előrébb, mint az az idei választási eredményekből következik. A 6. és 7. kerületben újrainduló Fideszes polgármesterrel és helyben erős LMP-vel kell számolnia az Együtt-PM ill. a DK jelöltjének, itt a győzelemhez az áprilisinál jobb budapesti eredményt kell mutatnia a baloldalnak. Hasonló a helyzet Óbudán: az országgyűlési választáson a 3. kerületben fej-fej mellett végzett a Fidesz és az Összefogás, ám a regnáló Fideszes polgármester már 2010-ben is jobban szerepelt, mint pártja képviselőjelöltjei - ezért tartjuk tehát a 3. kerületet nehezebben nyerhető városrésznek.

Becslésünk végén a nehezen nyerhető kerületek között szerepel a 18., a 11. valamint az 5. és a 17. kerület: itt már a két idei választáson is inkább a Fidesz-KDNP előnyét láttunk, ráadásul - az 5. kerület kivételével - újrainduló polgármestereket kellene legyőzniük a baloldali kihívóknak.

Rezümé	2
Tartalom	3
Bevezető	4
Korábbi eredmények.....	4
Kerületi rangsor	6
A rangsor során használt szempontok.....	8

BEVEZETŐ

A 2014-es választások előtt a Republikon Intézet a 106 egyéni választókerületet állította sorrendbe abból a szempontból, hogy a közösen induló baloldali összefogás melyikben a leginkább és melyekben a legkevésbé esélyes a győzelemre. Becslésünk igen jól működött, a tíz győztes EVK mindegyike a listánkon az első tizennégy hely valamelyikén szerepelt. Ezúttal a fővárosi kerületeket rangsoroltuk ugyanezen szempontból, sorrendbe állítva a 23 kerületet: első helyre, illetve a lista elejére kerültek azon a helyek, ahol a baloldali ellenzék jó eséllyel győzni fog, a lista vége felé haladva pedig egyre kisebb ennek az esélye. A rangsorolás elve ugyanaz, mint az országgyűlési egyéni választókerületek esetén: a pártok területi támogatottsága erős időbeli stabilitást mutat: a 2014-es választás előtt is lehetett tudni, hogy a 13. kerületet magába foglaló EVK a legbaloldaliabb kerület, míg a Fidesz-KDNP legerősebb körzete hagyományosan a csornai választókerület – a választás eredménye pontosan ez is lett. Ugyanez működik kerületi szinten is: a 13. kerületben még a 2010-es választáson is meggyőző, 60 százalék feletti eredménnyel nyert az MSZP, míg az 1. kerületet még 1994-es áttörésnél sem sikerült megnyernie a baloldalnak. Tény ugyanakkor, hogy az országgyűlési választások kimenetelének becslése, mivel elsősorban országos ügyekről szólnak és a jelölt személye kevesebbet számít, a korábbi választások alapján jó eredménnyel elvégezhetőek. Az önkormányzati választásokon a kerületek kisebbek, a jelöltek és a választók helyzete közelebb, személyesebb.

Az elemzés végén közölt sorrend alapján nem lehet megmondani, hány győzelmet fog ténylegesen szerezni az ellenzék – ez ugyanis országos, illetve fővárosi támogatottságuk függvénye. Arra azonban jó közelítés, hogy megmondjuk, egyre növekvő támogatottság mellett mely kerületek számíthatnak arra, hogy ott a DK, az Együtt-PM vagy az MSZP által indított polgármester nyerjen – avagy melyek azok a kerületek, amikben akár még egy rosszabb ellenzéki szereplés mellett is jó eséllyel lehet győzni.

KORÁBBI EREDMÉNYEK

A rangsorolás kiindulópontja ezúttal is a korábbi választási eredmények elemzése: az ideai két választás, az országgyűlési és az Európai Parlamenti választások listás eredményeiből felállított kerületi sorrend.

Kerület	Fidesz-KDNP	LMP	Kormányváltók	Jobbik	A baloldal és a Fideszhez eredményének különbsége
XIII.	31,14%	9,77%	45,57%	10,00%	14,43%
IV.	35,07%	8,42%	38,35%	13,72%	3,28%
XXI.	34,07%	6,72%	37,13%	17,62%	3,06%
XIV.	36,77%	9,80%	39,38%	10,48%	2,61%
X.	35,47%	7,48%	37,85%	14,79%	2,38%
XIX.	35,85%	7,93%	37,55%	14,56%	1,69%
VII.	36,89%	11,44%	37,37%	10,76%	0,48%
III.	37,63%	9,16%	37,60%	11,73%	-0,03%
VI.	38,11%	11,25%	38,03%	9,47%	-0,08%
XV.	36,80%	7,22%	36,45%	15,37%	-0,35%
XX.	36,70%	6,87%	35,71%	16,65%	-0,99%
XVIII.	36,98%	7,25%	35,66%	16,10%	-1,31%
IX.	38,42%	10,47%	35,54%	11,93%	-2,89%
VIII.	39,47%	9,78%	34,91%	12,01%	-4,55%
XXIII.	37,30%	6,80%	32,25%	19,76%	-5,04%
XI.	41,98%	9,68%	36,22%	8,79%	-5,76%
XVI.	41,31%	8,34%	34,19%	12,52%	-7,12%
XVII.	40,20%	7,52%	32,89%	15,21%	-7,31%
II.	44,54%	10,66%	36,31%	6,04%	-8,23%
XXII.	42,75%	7,49%	32,93%	13,09%	-9,82%
V.	44,75%	10,60%	34,54%	7,38%	-10,21%
XII.	46,65%	11,18%	33,60%	6,07%	-13,05%
I.	46,97%	11,34%	32,42%	6,46%	-14,56%
Budapest	38,52%	8,92%	36,74%	12,07%	-1,78%

1. táblázat:

A 2014-es országgyűlési választások budapesti, listás eredménye, a baloldal és a Fidesz különbsége alapján rendezve

Ez a sorrendiség ugyanis a fővárosi kerületek sajátossága: az április parlamenti és a májusi Európai Parlamenti választásokon a Fidesz-KDNP, illetve a baloldali ellenzéki pártok közti különbség nőtt ugyan, ám a különbségek kerületenként rendre hasonlóan alakultak. Mindkét választáson a 13. és a 4. kerületben leadott voksokból lett a legnagyobb ellenzéki előny, míg az 1. és a 12. kerületekben a legnagyobb hátrány. Fontos látni azonban, hogy a két választás között a Fidesz-KDNP és az MSZP, DK, Együtt-PM közös eredménye közötti különbség bő másfél százalékponttól hat százalékpontra nőtt: a baloldal áprilisban a listás szavazatok 36,7 százalékát szerezte meg, míg a Fidesz-KDNP 38,5-öt. Májusban a baloldal hasonlóan szerepelt és a fővárosi szavazatok 37,7 százalékát kapta, a Fidesz-KDNP viszont jobb eredményt ért el: 43,8 százalékos budapesti eredménnyel zárt. Mindez kerületi szintre levetítve azt jelenti, hogy míg áprilisban 7, addig májusban csak 2 kerületben kaptak több szavazatot a baloldali pártok.

KERÜLET	FIDESZ-KDNP	JOBBIK	LMP	DK-Együtt-PM-MSZP összesen	DK-Együtt-PM-MSZP és a Fidesz-KDNP különbsége
13. kerület	32%	8%	9%	50%	18%
4. kerület	40%	11%	7%	42%	2%
14. kerület	41%	9%	9%	41%	-0%
19. kerület	41%	12%	7%	40%	-1%
21. kerület	40%	13%	6%	39%	-1%
10. kerület	42%	11%	7%	40%	-2%
3. kerület	42%	10%	8%	39%	-3%
7. kerület	41%	10%	11%	37%	-4%
6. kerület	43%	8%	10%	38%	-5%
9. kerület	43%	10%	10%	37%	-6%
15. kerület	43%	13%	6%	37%	-6%
20. kerület	43%	13%	6%	37%	-6%
18. kerület	44%	12%	6%	36%	-8%
8. kerület	46%	10%	9%	35%	-11%
11. kerület	47%	8%	9%	35%	-12%
23. kerület	45%	15%	6%	33%	-12%
2. kerület	49%	6%	9%	36%	-13%
5. kerület	48%	7%	9%	35%	-13%
17. kerület	47%	12%	6%	33%	-14%
16. kerület	48%	11%	7%	34%	-14%
22. kerület	49%	11%	7%	33%	-16%
12. kerület	51%	6%	9%	33%	-18%
1. kerület	51%	7%	11%	31%	-20%
Budapest	43,75%	9,94%	7,93%	37,67%	-6,08%

2. táblázat:

A 2014-es Európai Parlamenti választások budapesti, listás eredménye, a baloldal és a Fidesz különbsége alapján rendezve

KERÜLETI RANGSOR

A becslés kiindulópontja tehát a korábbi választások, méghozzá a 2014-es országgyűlési és Európai Parlamenti választások listás eredménye, ám ezeket az eredményeket egy alapnak tekintettük csupán. Míg egy országos választás eredményét viszonylag jól lehet korábbi eredmények megfelelő átlagolásával előre jelezni, egy helyi választást sokkal több egyedi elem és hatás befolyásol, amik ráadásul nem minden esetben számszerűsíthetőek. Éppen ezért a most bemutatott sorrend ún. szakértői becslés, amely során számos feltételezéssel kellett élnünk. Ezeknek egy részére van empirikus bizonyíték, más esetben olyan politikai összefüggéseket használunk, amik a tényleges választásig hátralevő időszakban alapvetően változhatnak.

Becsült Sorrend	Sorrend: országgyűlési	Sorrend: EP-választás	Kerület	Fidesz-KDNP induló	Baloldali-ellenzéki induló	Jelölő szervezet
1	1	1	13. ker.	Bagdy Gábor	Tóth József	MSZP
2	6	4	19. ker.	Dódi Gabriella	Gajda Péter	MSZP
3	11	12	20. ker.	Juhász Lajosné	Szabados Ákos	MSZP
4	2	2	4. ker.	Wintermantel Zsolt	Trippon Norbert	MSZP
5	4	3	14. ker.	Rozgonyi Zoltán	Karácsony Gergő	Együtt-PM
6	3	5	21. ker.	Borbély Lénárd	Horváth Gyula	DK
7	5	6	10. ker.	Kovács Róbert	Élő Norbert	DK
8	10	11	15. ker.	Pintér Gábor	Hajdu László	DK
9	13	10	9. ker.	Bácskai János	Gegesy Ferenc	Együtt-PM
10	9	9	6. ker.	Hassay Zsófia	Kiss Róbert	Együtt-PM
11	7	8	7. ker.	Vattamány Zsolt	Farkas Ferenc	DK
12	12	13	18. ker.	Ughy Attila	Szaniszló Sándor	MSZP
13	8	7	3. ker.	Bús Balázs	Béres András	Együtt-PM
14	16	15	11. ker.	Hoffmann Tamás	Molnár Gyula	MSZP
15	21	18	5. ker.	Szentgyörgyvölgyi Péter	Juhász Péter	Együtt-PM
16	18	19	17. ker.	Riz Levente	Gy. Németh Erzsébet	DK
17	15	16	23. ker.	Orbán Gyöngyi	különindulás	
18	14	14	8. ker.	Kocsis Máté	különindulás	
19	19	17	2. ker.	Láng Zsolt	különindulás	
20	17	20	16. ker.	Kovács Péter	különindulás	
20	20	21	22. ker.	Karsay Ferenc	különindulás	
22	22	22	12. ker.	Pokorni Zoltán	különindulás	
23	23	23	1. ker.	Nagy Gábor Tamás	különindulás	

3. táblázat:

Becsült rangsor az októberi önkormányzati választások kerületi polgármesteri eredményére. Az ábrán sötét narancssárgával szerepelnek az újrainduló Fidesz-es polgármesterek, halvány narancssárgával az eddig Fidesz-es polgármester által vezetett kerületek. Vörössel a regnáló-újrainduló MSZP-s polgármestereket jelöltük, míg rózsaszínnel a korábbi kerületi vezetőket. A második ill. harmadik oszlopban az áprilisi ill. májusi kerületi sorrend látható, mely a baloldal és a Fidesz eredményének különbségén alapul: az 1 sorszám e két rangsor esetén is a legerősebb baloldali, míg a 23 a leggyengébb baloldali kerületet jelenti.

A táblázat első oszlopa mutatja tehát becslésünk rangsorát: az első helyen álló kerületet tartjuk a leginkább nyerhetőnek, míg a huszonharmadik sorban lévőt a legkevésbé esélyesnek. Az összehasonlítás érdekében a második és harmadik oszlopban az áprilisi és májusi választások eredményéből készült rangsor helyezései láthatóak (az elemzés 1. és 2. táblázatának megfelelően) – így láthatóvá válik, hogy becslésünk során mely kerületeket helyeztük előbbre és melyeket hátra. Ahogy a színezésből is kiderül, a három újrainduló szocialista polgármester kerületét tartjuk a legerősebb körzeteknek. Ezt követik azok a kerületek, amikben a baloldal a két idei választás során – a 13. kerület mellett – a legjobb szereplést (2-6. hely a tavaszi rangsorokban) érte el. A becslésünk során a rangsor 8-9. helyére tettük a két egykori kerületi

polgármestert indulásával előbbre rangsorolt 15. és 9. kerületet. Csak ezt követően szerepelnek azok a kerületek, ahol a baloldal relatíve jól szerepelt tavasszal, ám hivatalban lévő Fideszes polgármestert kell legyőzniük. Végül az ellenzéki körzetek közül az 5. és a 17. kerület áll a sor végén – a kerületek korábbi választási eredményei alapján ezek a baloldal leggyengébb kerületei – ahogy a tavaszi rangsor-számból látszik, mindkét kerületben gyengébben szerepelt a baloldal, mint például a 8. kerületben, ahol végül különindulás mellett döntöttek a baloldali pártok.

A RANGSOR SORÁN HASZNÁLT SZEMPONTOK

A sorrend kialakítása során az idej két választás eredménye mellett az alábbi tényezők hatásával számoltunk:

1. Polgármesteri inkumbencia

Polgármester-választásról lévén szó ugyanis az induló személye alapvetően változtathat a választók pártpreferenciáján. Ahogy korábbi anyagunkban bemutattuk¹, létező jelenség az inkumbencia-hatás, azaz a regnáló polgármesterek újraindulás esetén rendre jobban szerepelnek, mint indító pártjuk, ismertségük, egy – vagy több – ciklusnyi munkájuk és az önkormányzati erőforrások jelentős polgármesteri pluszt jelentenek. A hivatkozott elemzésből kiderül az is, hogy ez az előny ugyanakkor pártfüggetlen: a 2010-es választások alapján a Fideszes és az szocialista újrainduló polgármesterek egyaránt több szavazatot kaptak, mint amennyit a pártszínekben induló egyéni képviselőjelöltek: átlagosan 8-10 százalékponttal magasabb eredményt látunk 2010-ben a 12. kerületben a Fidesz által indított egyéni képviselőjelöltek 58 százalékat kapták a szavazatoknak, míg a kerület újrainduló polgármestere, Pokorni Zoltán 68 százalékkal győzött. Hasonló egyéni pluszt tudhat maga mögött a szocialista Tóth József: a 13. kerületi MSZP-s egyéni jelöltek 51 százaléknyi szavazatához képest a polgármesteri címet Tóth 64%-os eredménnyel őrizte meg. Ezzel a hatással a kerületek többségében számolnunk kell, a Fidesz ugyanis tizennégy helyen is újraindítja a kerületi vezetőt, míg három helyen szocialista polgármester indul újra.

A polgármesteri inkumbencia a leggyakrabban előforduló hatás, hiszen a kerületek közel háromnegyedében látunk újrainduló polgármestert. Becslésünkben e hatás szerepét jól példázza a 3. kerület hátrébb sorolása: Óbuda a listás szavazatok alapján áprilisban egy fej-fej melletti eredményt, májusban 3 százalékpontos ellenzéki hátrányt mutató kerület volt – ezzel a rangsor hetedik-nyolcadik helyén szerepelt. Bús Balázs ugyanakkor már 2010-ben is 8 százalékponttal jobb eredményt ért el polgármesterként, mint a kerületi Fidesz-jelöltek, így e kerületet nehezebben nyerhetőnek ítéltük és hátrébb (a tizenharmadik helyre)

¹ http://republikon.blog.hu/2014/07/11/polgarmesteri_plusz

soroltuk. De ugyanezen hatással magyarázható, hogy a 20. kerület a lista elejére került: ugyan áprilisban-májusban itt a Fidesz több szavazatot kapott, de a kerület újrainduló polgármestere, Szabados Ákos 2010-ben tíz százalékponttal jobb eredményt ért el polgármesterként, mint pártja egyéni képviselői.

2. További személyi hatás

A regnáló polgármester mellett egy korábbi polgármester vagy épp egy országosan ismert politikus indulása is számottevően változtathat a végeredményen: Karácsony Gergely például egyéni jelöltként jobban szerepelt már áprilisban is, vélhetően az Összefogásra szavazók mellett más pártokról is kapott szavazatokat – ez októberben megismétlődhet. Ez a hatás érvényesülhet például Hajdú László, Molnár Gyula vagy Gegesy Ferenc esetén. Gegesy 1990 és 2010 között volt a 9. kerület polgármestere, Hajdú 1996 és 2010 között állt az 15. kerület élén, míg Molnár Gyula két cikluson keresztül, 2002-től 2010-ig vezette a 11. kerületet. Mindhárman elindultak 2010-ben is, Hajdú és Gegesy párttámogatás nélkül, civil jelöltként 31 illetve 39 százalékot kaptak. Győzni tehát nem tudtak, de a 9. kerületben Gegesy és az induló MSZP-s polgármester-jelölt összeadott eredménye jócskán meghaladta a győztes Bácskai János eredményét, míg a 15. kerület esetén Hajdú és a szocialista induló eredménye néhány tizedponttal maradt el a győztes Fidesz-jelölt eredményétől.

E kerületi múlt szerepének köszönhetően például a 9. kerületet nyerhetőbb kerületnek rangsoroltuk: Gegesy Ferenc ismertsége és korábbi kerületi vezetői tapasztalata miatt, a Ferencváros a kilencedik helyre került, előrébb, mint az országgyűlési vagy az EP-választás alapján mutatott sorrend (10 ill. 13 hely) alapján várható lenne. Gegesy előnye ugyanakkor becslésünk során azért nem jelentett nagyobb előnyt, mert vele szemben a kerületet jelenleg is irányító Bácskai János indul – jól mutatja ez, hogy az most bemutatott hatások nem egyesével, hanem egyszerre érvényesülnek.

3. Más pártok kerületi erősségei

Noha a sorrend alapja a Fidesz és a DK, Együtt-PM és MSZP eredménye közti különbség, figyelembe kell venni azt is, hogy rajtuk kívül még számottevő támogatottsággal rendelkezik az LMP és a Jobbik is. Az LMP ráadásul kiemelkedő eredményt ért el több belvárosi körzetben is, ami a baloldal számára esélyes kerületnek számít jelenleg is. Az LMP áprilisban vélhetően profitált azokból a szavazókból, akik nem akartak az Összefogás pártjaira szavazni, így könnyen előfordulhat, hogy a jelenlegi, koordinált jelöltállítás is ezt a szavazói attitűdöt aktivizálja a baloldali-liberális szavazók egy részében, különösen egy DK-s jelölt

esetén. Természetesen ez a hatás nagyban függ attól, kit indít a párt: Schiffer András például számottevően jobban szerepelt egyéni jelöltként áprilisban, mint pártja, voltak ugyanakkor olyan helyek is, ahol a pártlista alapján LMP-szavazók vélhetően egyéniben nem pártjuk jelöltjét támogatták.

Ennek a mechanizmusnak megfelelően soroltuk hátra például a 7. kerületet: itt az LMP májusban 11 százalékot ért el, ez volt az egyik legerősebb kerülete, a koordinált jelöltállítási megállapodás alapján itt a Demokratikus Koalíció indíthat jelöltet.

4. A politikai megállapodás sajátosságai

Az itt bemutatott rangsor a baloldali-liberális pártok közötti megegyezés részleteinek ismeretében készült el. A választásokig hátralevő időben születhetnek olyan fővárosi vagy kerületi döntések, amik a helyi jelölt támogatását érdemben befolyásolhatják: helyi civil szervezetekkel való megállapodás vagy épp koordinált jelöltállításban egyébként megegyező pártok közti nézeteltérések. A lista továbbá elsősorban azokat a kerületek kívánta rangsorolni, amiben a pártok megegyeztek: noha a 8. kerület mind a választási eredmények, mind a helyi viszonyok alapján megítélésünk szerint nyerhetőbb kerület lett volna, mint az 5., a különindulással természetesen olyan helyzet jön létre, amelyben a Kocsis Máté győzelme egyértelmű.

A megállapodás létrejöttékor jelzett Együtt-PM-es fenntartások hatására rangsoroltuk hátrébb a 11. kerületet: noha Molnár Gyula személye komoly pluszt jelenthet (ahogy 2010-ben jelentett is), az a tény, hogy a megállapodásban részt vevő egyik párt elzárkózik attól, hogy mellette kampányoljon, kihat a szavazókra és vélhetően azzal jár, hogy Molnár kevésbé kapja meg az Együtt-PM támogatók szavazatát.

5. Átszavazási hajlandóság

Végül a becslés bizonytalanságát növeli az a tény, hogy a választóknak ismét más stratégiával induló baloldali-ellenzéki pártokra kell szavazniuk: az áprilisi összefogás, majd a májusi teljes különindulás után a koordinált jelöltállítási módszerével elindított jelöltekre fognak szavazni. Azaz míg áprilisban mindenhol az egyetlen baloldali jelölt szerepelt a szavazólapon, májusban pedig a három párt egyikét kellett választani, addig most a nyerhetőnek gondolt kerületekben egyetlen MSZP, Együtt-PM vagy DK logóval indított jelöltre kell voksolni. Tovább bonyolítja a szavazók helyzetét, hogy a polgármester mellett egyéni képviselőre és főpolgármesterre is voksolhatnak majd: lesznek olyan választók, akik ha mindhárom esetben a megállapodást aláíró baloldali-ellenzéki pártok jelöltjét akarják

támogatni, akkor az Együtt-PM főpolgármester-jelöltjére, az MSZP polgármester-jelöltjére és a DK egyéni képviselőjére kell, hogy szavazzanak. Mindez azzal járhat, hogy azok a választók, akik nem elég elkötelezettek, hogy mindhárom esetben megkeressék a megfelelő jelöltet, nem fognak a pártok által indított jelöltre szavazni.

A rangsorból tehát az látszik, hogy első és utolsó helyen szereplő kerület választástól függetlenül a 13. és a 1. kerület: előbbiben szinte biztos a baloldali győzelem, míg utóbbiban tulajdonképpen kizárt. A sorrend ugyanakkor nem automatikus, sokkal inkább kerület-csoportokról beszélhetünk. Az első három kerületet egy, a májusihoz hasonló eredménnyel is valószínűleg meg tudja nyerni az ellenzék. Ha az áprilisihoz hasonlóan szoros eredményt tudnak felmutatni, úgy a lista negyedik-hetedik helyén szereplő kerületekben is DK-s, Együtt-PM-es vagy MSZP-s polgármester lehet. Egy ennél jobb szereplés a 8-13 helyen lévő kerületekben jelenthet sikert: de ehhez az április eredményeknél is nagyobb erőfeszítés kéne a baloldali pártoktól.